

ข้ามปลลายนิม

มรดก 'กรมพระยานริศฯ'

ในวิกฤต 'โลกไม่เหมือนเดิม'

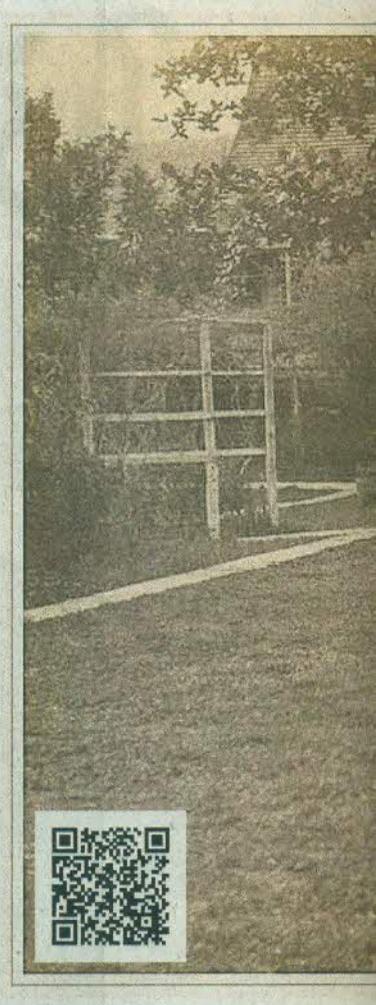
ท่า มกกลางการจราจรชวักไขว่บนถนน
พระรามที่ 4 กรุงเทพมหานคร เมือง
หลวงของประเทศไทย

เมื่อย้อนกลับไปเมื่อครั้งแผ่นดินนี้ยังถูก
เรียกว่า “สยาม” สถาปัตยกรรมงดงามถูกสร้าง
ขึ้นบนพื้นที่ว่างเปล่าย่านคลองเตยเพื่อเป็น
พระตำหนักส่วนพระองค์ใน สมเด็จพระเจ้า
บรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัติ
วงศ์ ผู้ได้รับสมัญญานาม “นายช่างใหญ่กรุง
รัตนโกสินทร์” และ “สมเด็จพระครู” ผู้ประสิทธิ์
ประสาทวิชาทางศิลปะแก่ชนรุ่นหลังโดยเรียน
รู้ผ่านผลงานมหาศาลที่ตกทอดเป็นสมบัติของ
ชาติ

“พระตำหนักปลายเนิน” หรือ “วัง
คลองเตย” คือ ที่ประทับสุดท้ายแม่ในวัน
สิ้นพระชนม์ ประกอบขึ้นด้วยอาคารหลาย
หลังซึ่งล้วนเป็นชุมคลังของวิชาความรู้ เป็น
โบราณสถานอัตโนมิติโดยไม่ต้องประกาศขึ้น
ทะเบียนใดๆ

ผลงานทรงคุณค่ามากมายถือกำเนิดขึ้นใน
พื้นที่แห่งนี้

ปัจจุบัน “บ้านปลายเนิน” เป็นที่พักอาศัย
ของทายาทราชสกุล “จิตรพงศ์” อีกทั้งสถาน
ที่ตั้งของมูลนิธิริศรานุวัติวงศ์ ซึ่งสนับสนุน
นักเรียน นักศึกษาด้านศิลปะแขนงต่างๆ ทั่ว
ประเทศมานานกว่าครึ่งศตวรรษ

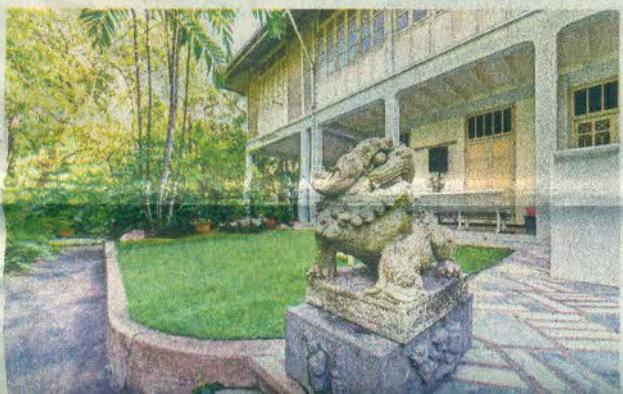

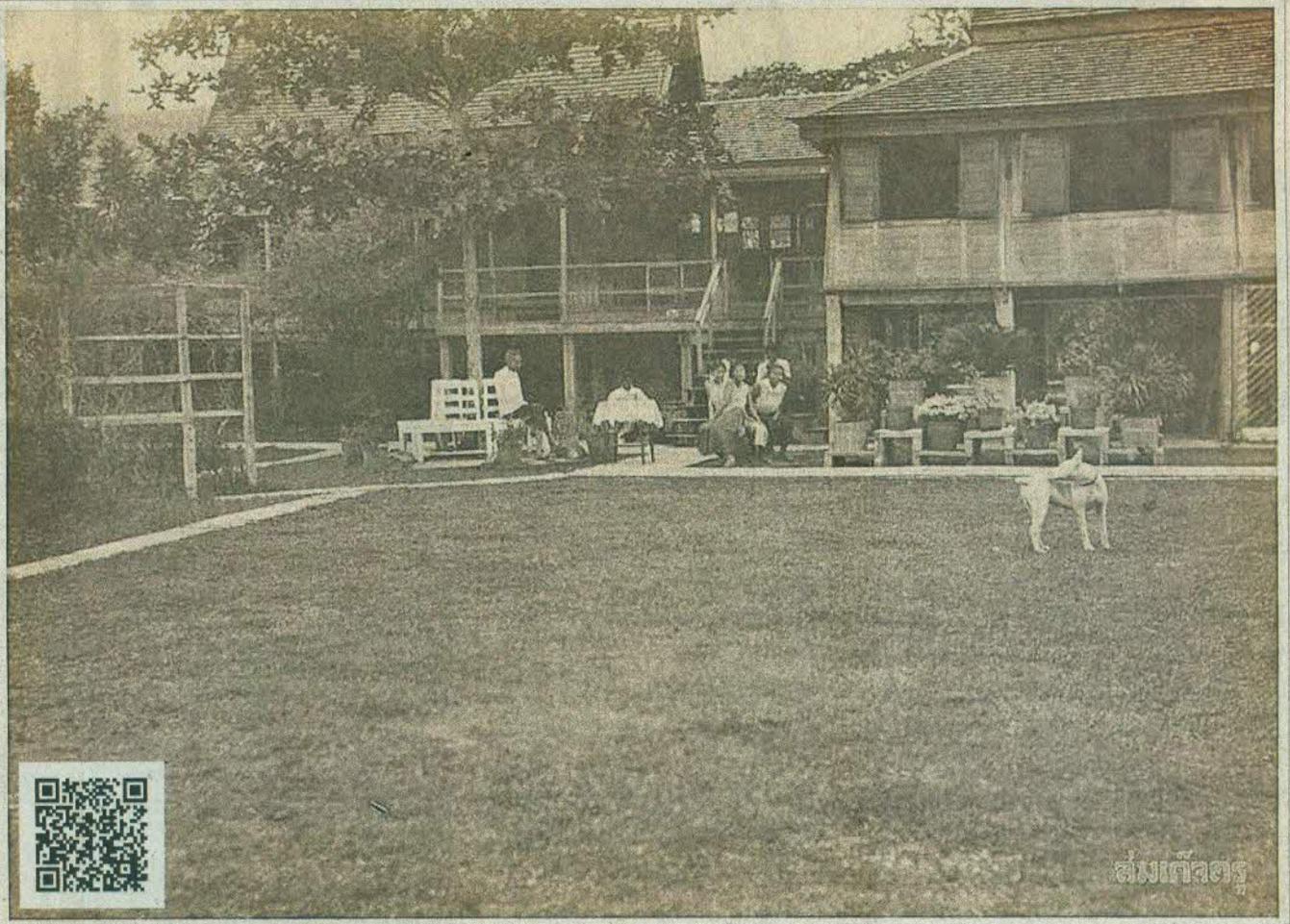
เสาร์ www.facebook.com/ScoopMati ประชาชื่น

บ้านปลายเนิน

มีบทบาทและความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องกว่าร้อยปี สะสมและ
สั่งสมประวัติศาสตร์ที่ยาวนานขึ้นเรื่อยๆ ในทุกวินาที พร้อมๆ กับโลก
ที่หมุนเพื่อก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง นำมาซึ่งสิ่งใหม่ๆ ที่ในวันนี้
อาจนำพาความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เมื่อเกิดโครงการสร้างคอน
โดมิเนียมสูง 36 ชั้น ห้างอาคารอนุรักษ์เพียง 17.50 เมตร
หลักหมื่นในโลกออนไลน์ร่วมลงชื่อผ่านเว็บไซต์ change.org คัดค้าน
การสร้างตึกสูงประชิดรั้วบ้านที่เคยเป็นวังเก่าแก่
การเจรจาร่วม 3 ฝ่ายระหว่างทายาท, คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
และตัวแทนจากบริษัทเอกชนเจ้าของโครงการ ไม่เป็นผล
ม.ร.ว.จักรรถ จิตรพงศ์ พระนัดดา เข้ายื่นหนังสือต่อ

มรดก ‘กรมพระย ในวิกฤต ‘โลกไม่เหน

สมเด็จพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมกัญญาเสวีดิษฐ์

ปาลายเนิน

‘กรมพระยานริศฯ’

‘โลกไม่เหมือนเดิม’

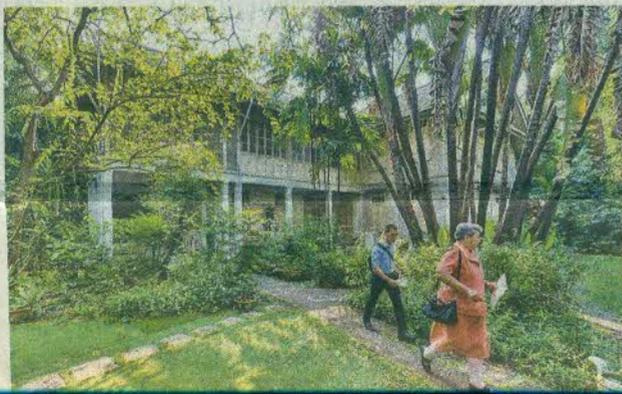
หน้าพรหม สร้างความสงสัยว่าเป็นเคียรของ
ตัวละครใด เพราะแม่ลักษณะคล้ายทศกัณฐ์
แต่ปากทศกัณฐ์ต้องแฉะ เขี้ยวโจง ไม่ใช่ปาก
ขบ เขี้ยวดอกกะหล่ำแบบนี้

กระทั่งมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า อาจเป็นทศกัณฐ์
ในวัยเด็ก ก่อนไปฝากตัวเป็นศิษย์ของพระฤๅษี
โคบุตร โดยอาจสร้างขึ้นด้วยพระดำริของกรม
พระยานริศฯ ด้วยความคิดสร้างสรรค์อันเต็ม
เปี่ยม อย่างไรก็ตาม ข้อสันนิษฐานนี้ยังไม่เป็น
ที่ยุติ ซึ่งก็นับเป็นเสน่ห์และความท้าทายให้
ขบคิดไม่รู้จัก

เปิดแผนแม่บท

อนาคตบ้านปาลายเนิน

ท่ามกลางวาทกรรม “มรดกชาติ” สังคม
ส่วนหนึ่งตั้งคำถามว่าหากเป็นมรดกของคนไทย

ว่าจะไม่เปลี่ยนไม้เดิมออก ในอนาคตจะให้ผู้มาเยี่ยมชมขึ้นบันไดด้านหลังแทน

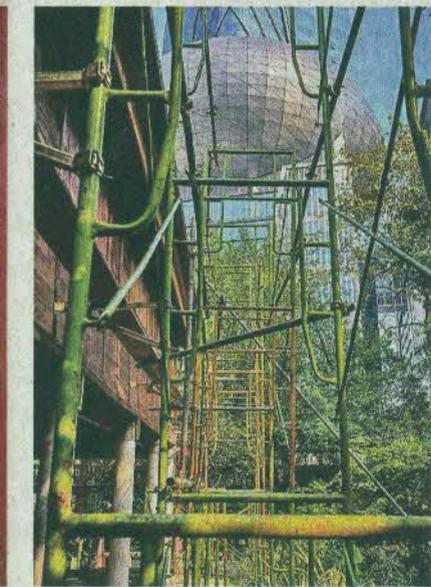
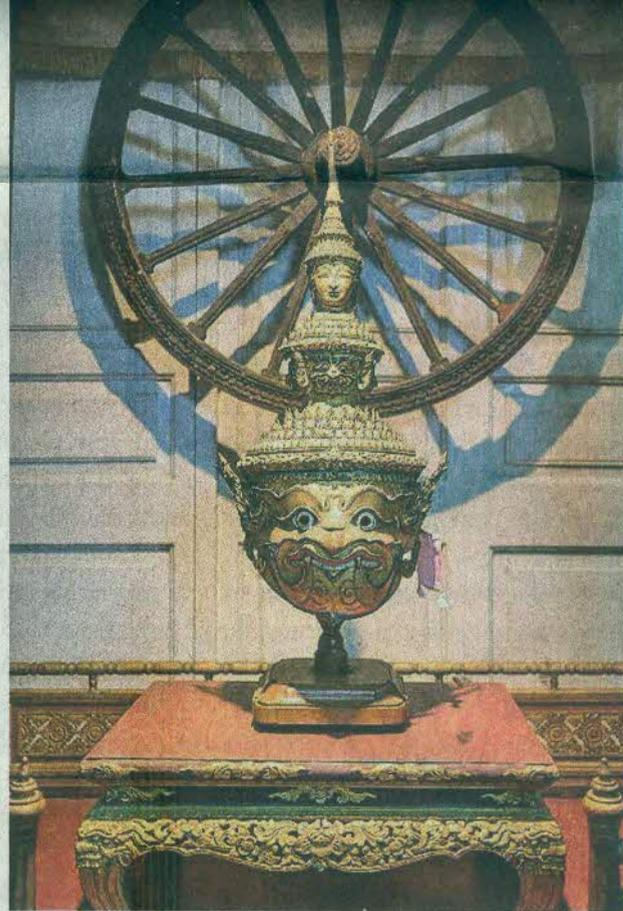
“สิ่งที่ตื่นเต้นมากคือนาที่ที่ดอกสีออก พบว่าเนื้อไม้เป็นไม้สักทอง อีกความพิเศษคือที่มุมเรือนไทยเจอขันโรง เป็นแมลงที่ป้องกันไม่ให้ปลวกขึ้นบ้าน ช่วยผสมเกสรในสวน แต่ละรังผสมชนิดต้นไม้ไม่เหมือนกัน ขันโรงเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ภายในและภายนอกคือสวน”

ชีวิตช่วงสุดท้าย เสียงร่ำไห้กับเศษเล็บในขวด

กรมพระยานริศรทรงใช้ชีวิตในช่วงสุดท้ายโดยประทับอยู่บนห้องบรรทมชั้น 2 ของ “ตำหนักตึก” กระทั่งสิ้นพระชนม์ เมื่อพระชันษาได้ 83 ปี

ตำหนักตึกกล่าว เป็นสถาปัตยกรรมแบบตะวันตก สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.2474 เป็นอาคาร 2 ชั้น มีแผนผังเป็นรูปตัวแอล ชั้นบนทางทิศเหนือเป็นห้องบรรทม ส่วนอื่นๆ ใช้เป็นที่ประทับของหม่อมเจ้าหญิงดวงจิตร์ จิตรพงศ์ และหม่อมเจ้าหญิงกรรณิกา จิตรพงศ์ พระธิดาครั้งยังทรงพระชนม์

วัตถุต่างๆ ภายในตำหนัก ไม่เพียงล้ำค่าด้วยความงามโบราณวัตถุ หากแต่มีความหมายลึกซึ้งยิ่งไปกว่านั้น ข้าวของบางส่วนยังคงอยู่ในจุดเดิมตั้งแต่ครั้งแรกที่เกิดเหตุการณ์ แม้เพียงเรื่องราวเล็กๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ เศษเล็บที่กรมพระยานริศรทรงตัดไว้ในขวดผ้าเช็ดหน้า พระเกศา และพระอัฐิเจ้านายราชสกุลจิตรพงศ์ยังถูกเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับศิลปวัตถุมากมาย

แต่งสวนให้สวยงาม มีทางลาด

ทีมโดย **ดร.ยวรัตน์ เหมะ** ทำงานร่วมกับบุรุษกร นักประวัติศาสตร์ระบบระบายน้ำนครประจำปี 2562 ใน โดยผู้รับรางวัลและแต่งตั้งสาธารณชน และในได้เข้าชม ได้รับความสนใจ 0,000 คน

ยึดตระหง่านส่วนของบ้านโครงการบูรณะครั้งนี้ตกลงกัน

ไม่เพียงสิ่งของที่จับต้องได้ หากแต่เรื่องเล่าที่เปี่ยมไปด้วยความรู้สึก ก็เป็นสมบัติล้ำค่าในความทรงจำ เดกเช่นเหตุการณ์ในช่วงบ่ายของวันที่ 10 มีนาคม พุทธศักราช 2490 เมื่อกรมพระยานริศรสิ้นพระชนม์ ศาสตราจารย์คิลป์ พีระศรี ซึ่งอยู่ในที่นั้นร้องไห้และใช้ศีรษะโขกกับผนังของตำหนักตึก ให้ภาพสะท้อนในใจที่ถูกเล่าต่อกันสืบมาถึงความผูกพันที่มีต่อ “ปรีณันริศ” ผู้เป็นที่รักและเคารพยิ่ง

หัวใจนปริศนา ผลผลิตล้ำค่าแห่งความสร้างสรรค์

หนึ่งในศิลปวัตถุล้ำค่าที่ได้รับการเปิดเผยล่าสุด คือหัวใจนซึ่งถูกเก็บรักษาไว้เป็นเวลาเนิ่นนาน กระทั่งถูกนำมาจัดแสดงและ “ตีความ” ใหม่ด้วยลักษณะเป็นพญายักษ์กายสีทอง ปากขบ ตาโพล่ง เขี้ยวคอกมะลิสวมมงกุฎยอดช้อย มีกรรเจี๋ยกรวยอย่างอสูร มี 9 เศียร ชั้นบนสุดเป็น

เหตุใดไม่เปิดเป็น “สาธารณะ”

ประเด็นนี้ ดูเหมือนทนายพรัตน์ 4 ไม่ได้เพิกเฉย หากแต่มีความพยายามสร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อสังคมโดยวางแผนจัดทำทะเบียนภาพแบบร่างพิพิธภัณฑ์ ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุที่ทรงสะสม รวมถึงข้าวของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ยังเตรียมการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมสำคัญ ได้แก่ ตำหนักตึก เรือนคุณย่า เรือนละคร รวมถึงตำหนักไทยที่เริ่มต้นดำเนินการแล้ว โดยตั้งใจเปิดให้เป็นพิพิธภัณฑ์ ศูนย์เรียนรู้ และสถานที่อบรมสาธารณะให้คนคว้านในอนาคต

ม.ล.ตรีจักร จิตรพงศ์ เปิดแผนในใจว่า บ้านปลายเนินมากมายด้วยโบราณวัตถุที่ถูกเก็บรักษาไว้ในพื้นที่ประวัติศาสตร์ เปรียบเหมือน “โถมแคบซูล” ของกรมพระยานริศร ซึ่งขณะนีถึงเวลาเปิดแคบซูลนี้แล้ว โดยมีการปรับปรุงบ้าน เตรียมหา “มุมมองใหม่” ให้ศิลปวัตถุ

“บ้านปลายเนินในอนาคตจะเล่าว่าท่านทรงงานตรงไหน กินอะไร ใช้ของอะไร อ่านอะไร เป็นคอนเซ็ปต์ในอนาคตที่จะนำเสนอให้รู้ว่าทำไมท่านถึงมีความสามารถเช่นนี้”

ประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นบ้านปลายเนินจะคงอยู่ให้สังคมไทยได้ศึกษาเรียนรู้สืบไปแม้ในวันที่โลกไม่เหมือนเดิม

พรรณราย เรือนอินทร์